

کنکاش در اختلافات زن و شوهرها

اگر شما و همسرتان در حال حاضر مشاجره می‌کنید، انتظار نداشته باشید با ادامه زندگی مشترک و بالا رفتن سن این اوضاع تغییر کند.

اگر شما و همسرتان در حال حاضر مشاجره می‌کنید، انتظار نداشته باشید با ادامه زندگی مشترک و بالا رفتن سن این اوضاع تغییر کند.

یک بررسی جدید نشان می‌دهد که بر خلاف تصور رایج، میزان مشاجرات در طول ازدواج به طور نسبی بدون تغییر می‌ماند.

خوشبختانه پژوهشگران می‌گویند این یافته درباره زوج‌های شادمان و بدون تعارض هم صادق است، و می‌افزایند زن و شوهرهایی که مسئولیت تصمیم‌گیری‌ها را به طور مشترک می‌پذیرند، شادتر هستند و کمتر احتمال دارد کارشان به جدایی بینجامد.

این بررسی بر روی 1000 زوج در طول 20 سال انجام شده است. پژوهشگران در سال 1980 از 2033 فرد ازدواج کرده که حداکثر 55 سال داشتند درباره کیفیت ازدواج و روابطشان با همسرهایشان سوال کردند. همین زوج‌ها پنج بار دیگر در طول 20 سال بعدی مورد پرسش‌های مشابهی قرار گرفتند.

میزان اختلاف و تعارض در این زوج‌ها بر حسب اینکه پاسخ آنها به سوال هر چند وقت یک بار با همسرتان اختلاف پیدا می‌کنید - "هرگز"، "به ندرت"، "گاهگاهی"، "اغلب" و "تقریباً همیشه" - اندازه‌گیری شد. پژوهشگران بر اساس این نتایج این زوج‌ها را به سه رده با اختلافات زیاد، با اختلافات متوسط و با اختلافات کم تقسیم‌بندی کردند.

این بررسی 20 ساله نشان داد که تغییر چندانی در میزان اختلافات میان همسران در طول زمان رخ نمی‌دهد؛ البته کاهش بسیار اندکی در میزان اختلافات گزارش شده در سال‌های پایانی بررسی یافت شد که بیش از همه مربوط به زوج‌های با اختلافات بالا بود. به هر حال میزان این تغییرات در طول زمان اندک بود.

این پژوهشگران از یک نظام طبقه‌بندی که بوسیله روانشناسان برای گروه‌بندی ازدواج‌ها ابداع شده است، استفاده کردند که ازدواج‌ها را به چهار گروه ناپایدار، استحکام‌بخش، دشمنانه و اجتنابی تقسیم می‌کند.

حدود 54 درصد از زوج‌های مورد بررسی، در رده ازدواج‌های استحکام‌بخش قرار می‌گرفتند که کمترین میزان اختلاف را داشتند و تصمیمات مربوط به زندگی‌شان را با توافق دوجانبه می‌گرفتند. این زوج‌ها همچنین میزان متوسط تا بالای شادکامی را گزارش می‌کردند و میزان طلاق هم در آنها پایین بود.

در این نوع ازدواج‌ها همسران دید مثبتی به زندگی مشترک‌شان داشتند و هر یک از همسران در تصمیم‌گیری‌ها و انجام کارهای خانه با دیگری سهیم می‌شد.

حدود 6 درصد از زوج‌های مورد بررسی در رده اجتنابی قرار می‌گرفتند؛ این نوع زوج‌ها هم اختلافات کمی را گزارش می‌کردند، اما در آنها هر یک از همسران نقش سنتی مربوط به زن یا شوهر را ایفا می‌کرد، یعنی شوهران از انجام کارهای خانه پرهیز می‌کردند و زن و شوهر به ازدواج مادام‌العمر اعتقاد داشتند.

به گفته این پژوهشگران این گروه همسران که اعتقاد داشتند زندگی مشترک همیشه باید ادامه پیدا کند، همچنین ممکن است باور داشته باشند که به مشاجرات‌شان نباید اهمیت دهند؛ و با احتمال بیشتری ممکن است به حل اختلافات‌شان نپردازند و آنها را باقی بگذارند.

حدود 20 درصد از زوج‌ها در رده ازدواج‌های ناپایدار قرار می‌گرفتند که با میزان بالای اختلافات و میزان کم تا متوسط شادمانی مشخص می‌شود.

بقیه افراد مورد بررسی ازدواج‌های دشمنانه داشتند که میزان بالای تعارض و میزان کم رضایت از زندگی را گزارش می‌کردند.

یافته‌های این پژوهشگران همچنین بیانگر این بود که همسرانی که اختلافات کمتری پیدا می‌کنند، با احتمال بیشتر نسبت به سایر زوجها تصمیم‌گیری‌هایشان را به طور مشترک انجام می‌دهند.

کلر کمپ داچ از دانشگاه ایالتی اوهایو که سرپرست این پژوهش بود، در مورد نتایج آن می‌گوید: "این یافته از این لحاظ جالب است که ممکن است تصور کنید که تصمیم‌گیری مشترک امکان بیشتری را برای بروز اختلاف ایجاد می‌کند، اما یافته‌های ما بر خلاف این فرضیه بود. در یک ازدواج سالم زن و شوهر باید مسئولیت مشترک داشته باشند، هر دوی‌شان در تصمیم‌گیری‌ها دخالت داشته باشند و برای حفظ رابطه دوجانبه‌شان تلاش کنند."